# DOMSTOLENS DOM (första avdelningen)
den 25 september 2003 *

I mål C-74/02,

**Europeiska gemenskapernas kommission,** företrädd av G. zur Hausen, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

**Förbundsrepubliken Tyskland,** företrädd av W.-D. Plessing och M. Lumma, båda i egenskap av ombud,

svarande,

* Rättegångsspråk: tyska.

angående en talan om fastställelse av att Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/94/EG av den 13 december 1999 om tillgång till konsumentinformation om bränsleekonomi och koldioxidutsläpp vid marknadsföring av nya personbilar (EGT L 12, 2000, s. 16) genom att inte inom den föreskrivna fristen vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv,

meddelar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden M. Wathelet (referent) samt domarna P. Jann och A. Rosas,

generaladvokat: J. Mischo,

justitiesekreterare: R. Grass,

med hänsyn till referentens rapport,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

## Dom

1 Europeiska gemenskapernas kommission har, genom ansökan som inkom till domstolens kansli den 5 mars 2002, med stöd av artikel 226 EG väckt talan om fastställelse av att Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/94/EG av den 13 december 1999 om tillgång till konsumentinformation om bränsleekonomi och koldioxidutsläpp vid marknadsföring av nya personbilar (EGT L 12, 2000, s. 16) (nedan kallat direktivet) genom att inte inom den föreskrivna fristen vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv.

2 Eftersom kommissionen inte hade erhållit någon information från de tyska myndigheterna om införlivandet av direktivet, inledde den ett fördragsbrottsförfarande. Sedan Förbundsrepubliken Tyskland hade beretts tillfälle att inkomma med synpunkter, och då kommissionen inte övertygades av de argument som den tyska regeringen lade fram i sitt svar, riktade kommissionen den 25 juli 2001 ett motiverat yttrande till den. Eftersom Förbundsrepubliken Tyskland inte svarade på detta yttrande väckte kommissionen förevarande talan.

## Tillämpliga bestämmelser

3 Direktivet har till syfte att säkerställa att information om bränsleekonomi och koldioxidutsläpp när det gäller nya personbilar som utbjuds till försäljning eller uthyrning inom gemenskapen görs tillgänglig för konsumenterna så att dessa kan göra väl underbyggda val.

4 Enligt artikel 12.1 i direktivet skall medlemsstaterna sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detsamma senast den 18 januari 2001 och genast underrätta kommissionen om att så har skett.

## Fördragsbrottet

*Parternas argument*

5 Enligt kommissionen åläggs, genom artikel 249 tredje stycket EG och artikel 10 första stycket EG, de medlemsstater till vilka ett direktiv är riktat att uppnå de resultat som föreskrivs i direktivet inom den tidsfrist som fastlagts i detsamma.

6 I förevarande fall ålades medlemsstaterna enligt artikel 12.1 i direktivet att införliva detsamma med nationell rätt senast den 18 januari 2001, och att underrätta kommissionen om de åtgärder som vidtagits för att införliva direktivet, vilket inte skedde.

7 Den tyska regeringen har inte bestridit att införlivandet av direktivet är försenat.

8 Den har dock understrukit att införlivandet av direktivet nästan är genomfört, vilket borde ha tagits i beaktande av kommissionen innan den väckte förevarande talan och vilket medför att den saknar allt intresse i saken.

9 Förseningen av införlivandet av direktivet kan dessutom förklaras med att det enligt intern tysk rätt krävdes att en rättslig grund antogs innan direktivet införlivades. Denna rättsliga grund infördes den 30 januari 2002 genom antagandet av Gesetz zur Umsetzung von Rechtsakten der Europäischen Gemeinschaften auf dem Gebiet der Energieeinsparung bei Geräten und Kraftfahrzeugen — Energieverbrauchskennzeichnungsgesetz (lag om införlivande av gemenskapsrättsakter inom området för energibesparing för apparater och fordon). Verkställighetskungörelsen rörande införlivandet av direktivet skulle härefter kunna antas på denna grund.

10 Slutligen har den tyska regeringen framfört att införlivandet av direktivet avsiktligt försenades av processekonomiska skäl, för att det skulle kunna

genomföras samtidigt med införlivandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/55/EG av den 18 september 2000 om energieffektivitetskrav för förkopplingsdon till lysrör (EGT L 279, s. 33).

11 Kommissionen har tillbakavisat samtliga de argument som har förts fram av den tyska regeringen rörande förekomsten av vissa särskilda förhållanden i den interna tyska rättsordningen samt den omständigheten att den av processekonomiska skäl valde att vid ett och samma tillfälle införliva direktivet i fråga och de andra direktiven rörande miljöskydd, vilka antagits efter det förra.

12 Av fast rättspraxis följer nämligen att dessa omständigheter inte har någon betydelse vid prövningen av en talan om fördragsbrott.

13 Kommissionen anser även att den omständigheten att införlivandet av direktivet med tysk rätt är omedelbart förestående inte har någon betydelse. Denna omständighet kan inte i sig leda till att kommissionen fråntas allt intresse i saken.

14 Slutligen följer det av fast rättspraxis att förekomsten av ett fördragsbrott skall bedömas mot bakgrund av den situation som rådde i medlemsstaten vid utgången av den frist som har angivits i det motiverade yttrandet.

*Domstolens bedömning*

15 Inledningsvis skall det erinras om att enligt fast rättspraxis skall förekomsten av ett fördragsbrott bedömas mot bakgrund av den situation som rådde i medlems-

staten vid utgången av den frist som har angivits i det motiverade yttrandet (se, bland annat, dom av den 15 mars 2001 i mål C-147/00, kommissionen mot Frankrike, REG 2001, s. I-2387, punkt 26, av den 4 juli 2002 i mål C-173/01, kommissionen mot Grekland, REG 2002, s. I-6129, punkt 7, och av den 10 april 2003 i mål C-114/02, kommissionen mot Frankrike, REG 2003, s. I-3783, punkt 9).

16 I förevarande mål är det emellertid ostridigt att Förbundsrepubliken Tyskland inte har vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa ett fullständigt införlivande av direktivet inom den för detta ändamål utsatta fristen.

17 Att vidtagandet av en åtgärd för införlivande är omedelbart förestående har ingen betydelse och kan inte leda till att kommissionen saknar allt intresse av att föra talan angående fördragsbrottet, eftersom kommissionen, enligt fast rättspraxis, har ett utrymme för skönsmässig bedömning rörande beslut huruvida en talan om fördragsbrott skall väckas eller ej (se, bland annat, dom av den 14 maj 2002 i mål C-383/00, kommissionen mot Tyskland, REG 2002, s. I-4219, punkt 19).

18 Det skall tilläggas att en medlemsstat enligt likaledes fast rättspraxis inte kan åberopa bestämmelser, praxis eller förhållanden i sin interna rättsordning som grund för att underlåta att iaktta de skyldigheter och tidsfrister som föreskrivs i ett direktiv (se, bland annat, dom av den 8 mars 2001 i mål C-276/98, kommissionen mot Portugal, REG 2001, s. I-1699, punkt 20, och domen av den 10 april 2003 i det ovannämnda målet kommissionen mot Frankrike, punkt 11).

19 Således skall den talan som kommissionen har väckt anses välgrundad.

20 Följaktligen skall det fastställas att Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktivet, genom att inte inom den utsatta fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv.

**Rättegångskostnader**

21 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att Förbundsrepubliken Tyskland skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Förbundsrepubliken Tyskland har tappat målet skall kommissionens yrkande bifallas.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

följande dom:

1) **Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/94/EG av**

**den 13 december 1999 om tillgång till konsumentinformation om bränsleekonomi och koldioxidutsläpp vid marknadsföring av nya personbilar genom att inte inom den utsatta fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv.**

2) **Förbundsrepubliken Tyskland skall ersätta rättegångskostnaderna.**

Wathelet Jann Rosas

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 25 september 2003.

R. Grass

Justitiesekreterare

M. Wathelet

Ordförande på första avdelningen